

ŚLADAMI ŚWIĘTEJ

W pielgrzymce śladami św. Siostry Faustyny przyjeżdżamy do Krakowa, do klasztoru Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Łągownikach, w którym Apostolka Bożego Miłosierdzia spędziła ponad 5 lat: końcowe miesiące postulatów, dwuletni nowicjat i ostatnie lata swego życia. Tu przeżyła swoje obłóczyny, na których otrzymała imię: s. M. Faustyna, pierwsze i wieczyste śluby oraz wiele nadzwyczajnych doświadczeń mistycznych (ekstaz, objawień: Jezusa, Matki Bożej, aniołów i świętych), tu dojrzała do pełni zjednoczenia z Bogiem i tu zakończył się przekaz jej prorockiej misji. Zmarła w klasztorze 5 października 1938 roku i została pochowana na cmentarzu zakonnym w głębi ogrodu. Jej doczesne szczątki przeniesiono do kaplicy w 1966 roku, a następnie (1993) umieszczono na ołtarzu pod łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego. Do jej relikwii pielgrzymują ludzie z całego świata; dwukrotnie w łągownickim Sanktuarium był Ojciec Święty Jan Paweł II (1997 i 2002) oraz Benedykt XVI (2006), który ukazując dar św. Siostry Faustyny powiedział: *Wielkim pragnieniem tej świętej kobiety było umieszczenie miłosierdzia Bożego w centrum wiary i życia chrześcijańskiego. Dzięki sile swojego duchowego życia ukazała w pełnym świetle – i to właśnie w naszych czasach, które poznały okrucieństwo oficjalnych ideologii – nowość przestania chrześcijańskiego.*

Zespół klasztorny

Powstał pod koniec XIX wieku z funduszy księcia Aleksandra Lubomirskiego, finansisty i filantropa, według projektu architekta Karola Zaremby. Kaplicę i obiekty klasztorne poświęcił kard. Albin Dunajewski (1891). Zamieszkały

w nich siostry Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia i ich wychowanki, dziewczęta i kobiety potrzebujące głębokiej odnowy moralnej. Pracę z nimi siostry opierały na poszanowaniu godności człowieka, pielęgnowaniu wartości chrześcijańskich oraz przygotowaniu do pracy zawodowej i samodzielnego, godnego życia w społeczeństwie. Ze względu na charakter prowadzonego dzieła miłosierdzia obiekt klasztorny do czasu II wojny światowej był zamknięty dla osób z zewnątrz.

W latach pierwszej wojny światowej część posesji klasztornej została zajęta na potrzeby szpitala wojskowego, w którym pielęgnowano żołnierzy różnych narodowości chorych zakaźnie. W czasach okupacji hitlerowskiej siostry nadal prowadziły „Dom Miłosierdzia”, do którego Niemcy karnie kierowali kobiety przyłapane na szmuglu. Siostry pomagały wysiedlonym, udzielały się w tajnym nauczaniu i w akcjach charytatywnych prowadząc kuchnię dla ubogich. W 1962 roku władze komunistyczne odebrały Zgromadzeniu zakład wychowawczy i większą część posesji. Wówczas (1969) siostry w klasztorze zorganizowały ośrodek opieki otwartej dla młodzieży nieprzystosowanej społecznie pod nazwą „Źródło”, który funkcjonował do 1991 roku. W 1989 roku władze państwowe zwróciły Zgromadzeniu zakład dla dziewcząt, który funkcjonuje pod nazwą: Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy. Siostry prowadzą w nim internat oraz gimnazjum i trzy szkoły ponadpodstawowe: 3-letnie Liceum Profilowane Ekonomiczno-Administracyjne, 2-letnią Zasadniczą Szkołę Zawodową: gastronomiczną i fryzjerską.

Dziś siostry Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, które uznały św. Siostrę Faustynę za

SIOSTRY FAUSTYNY (11)

swą duchową współzałożycielkę, głoszą orędzie Miłosierdzia nie tylko poprzez świadectwo życia i dzieło miłosierdzia wobec osób potrzebujących odnowy moralnej, ale także poprzez modlitwę i słowo (obsługa pielgrzymów, formacja apostołów Bożego Miłosierdzia w stowarzyszeniu „Faustinum”, publikacje Wydawnictwa „Misericordia”, kwartalnik „Orędzie Miłosierdzia”).

Kaplica z łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego i relikwiami św. Faustyny

Kaplicę zakonną pod wezwaniem św. Józefa, łączącą dwa skrzydła zabudowań klasztornych, poświęcił kard. Albin Dunajewski w 1891 roku. W ołtarzu głównym, wykonanym przez nieznanego rzeźbiarza z Przemyśla, umieszczono figurę Matki Bożej Miłosierdzia – patronki Zgromadzenia, po lewej stronie – św. Stanisława Kostki (patrona młodzieży zakonnej), po prawej – św. Marii Magdaleny (patronki pokutnic). W bocznych ołtarzach prezbiterium: po lewej stronie znajduje się łaskami słynący obraz Jezusa Miłosiernego, który przykrył pierwotnie umieszczony w tym ołtarzu obraz Serca Jezusowego, po prawej stronie jest obraz św. Józefa z Dzieciątkiem (pędzla Fr. Krudowskiego).

W latach II wojny światowej obiekt klasztorny w Łagiewnikach (dotąd zamknięty dla osób z zewnątrz) został otwarty dla uchodźców i ludzi pragnących nawiedzić grób Siostry Faustyny, gdyż sława świętości jej życia rosła wraz z niezwykle dynamicznie rozwijającym się nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego. W roku 1943 krakowski spowiednik Siostry Faustyny o. Józef Andrasz SI poświęcił obraz Jezusa Miłosiernego pędzla Adolfa Hyły i zainicjował uro-

czyste nabożeństwa ku czci Miłosierdzia Bożego, na które tłumnie ściągali mieszkańcy Krakowa i okolic. Drugi obraz Jezusa Miłosiernego (pędzla A. Hyły), który wielkością i kształtem odpowiadał wnęce bocznego ołtarza, został poświęcony przez o. J. Andrasza w pierwszą niedzielę po Wielkanocy (święto Miłosierdzia) 16 kwietnia 1944 roku i szybko zasłynął łaskami. Jego kopie i reprodukcje rozeszły się po świecie i tak spełniły się słowa Jezusa, które powiedział do Siostry Faustyny, że pragnie, aby obraz Jego miłosierdzia czczony był najpierw w kaplicy Zgromadzenia i na całym świecie.

Zabytkowe malowidła na ścianach projektował (1934) Z. Gedliczka. Odnowiono je w czasie generalnego remontu i konserwacji kaplicy (1981-90). Wtedy w bocznych oknach kaplicy i w kruchcie założono witraże, które są dziełem W. Ostrzołka. Wcześniejszy jest tylko witraż św. Cecylii, znajdujący się w okrągłym oknie na chórze. Wokół kaplicy na ścianach wiszą gabloty, w których znajdują się artystycznie ułożone wota, świadczące o łaskach, jakie uprosili pielgrzymi. Przy wejściu do kaplicy umieszczono płaskorzeźby z popiersiem Ojca Świętego Jana Pawła II i Benedykta XVI (dzieła: Cz. Dźwigaja i A. Zaradkiewicza), upamiętniające papieskie pielgrzymki do tego Sanktuarium. Na murze budynku klasztornego pamiątkowa tablica (według projektu Cz. Dźwigaja) wskazuje celę (dawną zakonną infirmerię), w której odeszła do Pana Apostołka Bożego Miłosierdzia.

W 1968 roku kaplica została wpisana na listę sanktuariów diecezji krakowskiej, a w 1992 roku kard. Fr. Macharski wydał oficjalny dekret ustanawiający Sanktuarium Miłosierdzia Bożego.

s. M. Elżbieta Siepak ZMBM